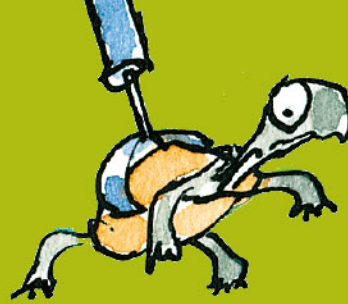

ROALD
DAHL

Met tekeningen van
Quentin Blake

Georg
Idur

ROALD DAHL

Jeorg Idur

TEKENINGEN VAN QUENTIN BLAKE

Vertaald door Huberte Vriesendorp

Jeorg Idur

Meneer Hoppe woonde in een kleine flat boven in een groot betonnen gebouw. Hij woonde helemaal alleen. Hij was altijd een eenzame man geweest en na zijn pensioen was hij eenzaamder dan ooit.

Meneer Hoppe had twee grote liefdes in zijn leven. De ene waren de bloemen die hij op zijn balkon kweekte. Ze stonden in potten, bakken en manden en 's zomers was het balkon een uitbundig feest van kleur.

De andere grote liefde van meneer Hoppe hield hij zorgvuldig geheim.

Het balkon onder dat van meneer Hoppe stak een eind verder uit het flatgebouw dan het zijne, dus kon meneer Hoppe altijd goed zien wat daar beneden gebeurde. Dit balkon behoorde toe aan een aantrekkelijke dame van middelbare leeftijd, die mevrouw Zilver heette. Mevrouw Zilver was weduwe en woonde ook alleen. En al wist zij er niets van, toch was zij de grote geheime liefde van meneer Hoppe. Vanaf zijn balkonnetje hield hij al vele jaren van haar. Maar hij was erg verlegen en hij had zich er nooit toe kunnen brengen haar ook maar iets van zijn liefde te laten blijken.

Iedere ochtend wisselden meneer Hoppe en mevrouw Zilver beleefd een paar woordjes, waarbij de een van boven naar beneden en de ander van beneden naar boven keek, maar daar bleef het altijd bij. De afstand tussen hun balkons was misschien niet meer dan een paar meter, maar voor meneer Hoppe had het net zo goed een miljoen kilometer kunnen zijn. Hij verlangde er hartstochtelijk naar mevrouw Zilver uit te nodigen voor een kopje thee met een koekje, maar iedere keer dat de woorden hem op de lippen lagen, zakte de moed hem in de schoenen. Zoals ik al zei, hij was erg verlegen.

Ach, kon hij maar iets geweldigs doen, zoals haar het leven redden of haar bevrijden uit handen van een bende gewapende boeven, zei hij altijd tegen zichzelf. Kon hij maar een grote daad verrichten die hem een held zou maken in haar ogen. Kon hij maar...

Het probleem met mevrouw Zilver was dat zij al haar liefde aan iemand anders gaf, en dat was een klein schildpadje, dat Rudi heette. Iedere dag zag meneer Hoppe vanaf zijn balkon hoe mevrouw Zilver Rudi lieve woordjes toefluisterde en zijn schild streelde, en werd hij groen van jaloezie. Hij had het niet erg gevonden zelf een schildpad te worden als mevrouw Zilver elke ochtend zijn schild zou strelen en hem lieve woordjes zou toefluisteren.

Rudi was al jaren bij mevrouw Zilver en hij woonde zomer en winter op haar balkon. Er waren planken rond het balkon getimmerd zodat Rudi rond kon wandelen zonder over de rand te tuimelen, en in een hoek stond een klein huisje waar Rudi 's nachts in kroop voor de warmte.

Wanneer het kouder werd in november vulde mevrouw Zilver Rudi's huisje op met hooi. Dan kroop de schildpad diep weg in het hooi en ging maandenlang slapen zonder eten of drinken. Dat heet winterslaap.

Wanneer het in de lente warmer werd voelde Rudi dat door zijn schild heen en werd hij weer wakker. Dan kroop hij langzaam zijn huisje uit het balkon op, en klapte mevrouw Zilver in haar handen van blijdschap. ‘Wat heerlijk dat je er weer bent, lieveling!’ riep ze dan. ‘O, wat heb ik je gemist!’

Het was op zulke momenten dat meneer Hoppe meer dan ooit wenste dat hij een schildpad was en met Rudi kon ruilen.

Nu komen we bij een zekere zonnige ochtend in mei toen er iets gebeurde wat meneer Hoppe's saaie leven op slag veranderde. Die dag hing hij over de leuning van zijn balkon en keek naar mevrouw Zilver, die Rudi zijn ontbijt gaf.

‘Hier heb je het hartje van de sla, schatje,’ zei ze. ‘En hier nog een vers plakje tomaat en een knapperige stengel selderie.’

‘Goedemorgen, mevrouw Zilver,’ zei meneer Hoppe. ‘Rudi ziet er goed uit vanmorgen.’

Mevrouw Zilver keek stralend omhoog. ‘Ja, is hij niet prachtig!’ zei ze.

‘O ja, schitterend,’ zei meneer Hoppe, al meende hij er niets van. Hij keek naar op het glimlachende gezicht van mevrouw Zilver en hij dacht voor de duizendste keer hoe knap ze was, hoe lief en aardig en hartelijk, en zijn hart kromp ineen van liefde.

‘Ik wou alleen dat hij wat sneller *groeide*,’ zei mevrouw Zilver. ‘Iedere lente na zijn winterslaap weeg ik hem op mijn keukenweegschaal. En weet u dat hij in die elf jaar dat ik hem heb, niet meer dan een ons is aangekomen! Dat is haast *niks*!’

‘Hoeveel weegt hij nu?’ vroeg meneer Hoppe.

‘Bijna een pond,’ antwoordde mevrouw Zilver. ‘Ongeveer net zoveel als een grapefruit.’

‘Tja, schildpadden groeien altijd heel langzaam,’ zei meneer Hoppe plechtig. ‘Maar ze kunnen wel honderd jaar oud worden.’

‘Dat weet ik wel,’ zei mevrouw Zilver, ‘maar ik wou toch dat hij een klein beetje groter werd. Het is zo’n miezerig diertje.’

‘Hij lijkt me prima zoals hij is,’ zei meneer Hoppe.

‘Nee, hij is *niet* prima!’ riep mevrouw Zilver. ‘Stelt u zich eens voor hoe hij zich moet voelen, zo klein te zijn! Iedereen wil toch groot zijn.’

‘U zou echt graag willen dat hij groter werd, hè?’ vroeg meneer Hoppe. Terwijl hij dat vroeg klikte er iets in zijn hoofd en viel hem een wonderbaarlijk idee in.

‘Ja, natuurlijk zou ik dat graag willen!’ riep mevrouw Zilver. ‘Ik zou er alles voor over hebben. Heus, ik heb plaatjes gezien van reuzenschildpadden die zo groot zijn dat mensen op hun schild kunnen rijden! Als Rudi dat zag zou hij groen en geel zien van jaloezie!’

Meneer Hoppe’s hoofd draaide als een tol. Was dit niet zijn grote kans? Grijp die kans, zei hij tegen zichzelf. Grijp die kans en snel!

Voor Clover en Luke

Negentiende druk, 2014

Oorspronkelijke titel: *Esio Trot*

Verschenen bij Jonathan Cape, Londen 1990

Text © Road Dahl Nominee Ltd., 1990

Illustrations © Quentin Blake, 1990

Voor de Nederlandse uitgave:

© 1991/2014 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Huberte Vriesendorp

Omslagontwerp en grafische verzorging: Sander Pinkse Boekproductie

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veele-
voudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of open-
baar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 3714 3

NUR 200

www.roalddahl-boeken.nl

www.defonteinkinderboeken.nl